దీపం! దీపం!

'అక్కా, నువ్వు నీళ్ళు ఎక్కువ త్రాగితే లావు అవుతావు' ఉచిత సలహా యిచ్చాడు లతకి

నువ్వు [illegible] లత వాక్యం పూర్తి చేయకుండానే శాంతమ్మ "లతా! నీకు టమాటా పెరుగు పచ్చడి యిష్టంకదా. యింకొంచెం వేసుకో" అంది. లేకపోతే ఆ విషయంమీదే యింకొక పావుగంట వాదించుకుంటారని ఆవిడకు తెలుసు. దీపక్ సింక్ దగ్గర చేయి కడుక్కొంటూ "డాడీ! వచ్చేవారం మాకు మంత్లీ టెస్ట్ ఉంది నేను వెళ్ళి చదువుకోవాలి" అని అక్కడికి అక్కడే నిలబడ్డాడు శ్రీధర్ పిల్లలవేపు చూస్తూ "ఏమైన తెలియకపోతే మమ్మీని అడగండి రేపటినుండి ఉదయం లెక్కలు చెప్తాను" అన్నాడు. దీపక్ సీరియస్‌గా ముఖంపెట్టి "డాడీ! మా టీచర్ చాలా పిసినారి. ఎంతబాగా లెక్కలు చేసినా నూటికి నూరు మార్కులు వేస్తారు. పదిమార్కులు కూడ ఎక్కువ వెయ్యరు" అన్నాడు శ్రీధర్ కమల గట్టిగా నవ్వారు వాడి అమాయకత్వానికి.

శ్రీధర్ పార్కులో కారుదగ్గర నిలబడి లత, దీపక్ కోసం హాలులోకి చూడసాగాడు. వాళ్ళు స్కూలు [illegible] అయ్యాయని [illegible] లత, [illegible] పిల్లలు [illegible] ఇద్దరు వెనుక సీట్లో ఎక్కి ముందు [illegible] శ్రీధర్ కూడ కూర్చుని స్టార్ట్ చేశాడు. దీపక్ తండ్రి మెడమీద చేయివేసి 'డాడీ! నా నీళ్ళ సీసా మర్చిపోయాను. టేబిల్ మీద ఉంది' అని గాబరాగా అన్నాడు. శ్రీధర్ కారాపి కొడుకువేపు చూచాడు. దీపక్ వరండా వేపు చూచి తల్లి అక్కడ నిలబడి ఉన్నందున "మమ్మీ! నా వాటర్ బాటిల్ మర్చిపోయాను తెచ్చిపెట్టవూ" అన్నాడు. కమల లోపలికి వెళ్దామని ప్రక్కకు తిరిగే టప్పటికి అత్తగారు శాంతమ్మ తీసుకువస్తూ కనిపించింది. శాంతమ్మ కారు దగ్గరకు వెళ్ళి మనవడి చేతికి యిచ్చి ప్రేమగా తల నిమిరింది. పిల్లలిద్దరూ తల్లికి మామ్మకి టా! టా! చెప్తుంటే కారు ముందుకి వెళ్ళింది.

శాంతమ్మకు ముగ్గురు కొడుకులు. మూడో కొడుకు పది సంవత్సరాలప్పుడు భర్త చనిపోయాడు. ఆస్తిని జాగ్రత్తగా కాపాడుకొంటూ పిల్లలని పెంచి పెద్ద చేసింది. ముగ్గురు కొడుకులు బాగా చదువుకొని వృత్తిలోకి వచ్చారు. పెళ్ళిళ్ళు చేసింది. పెద్ద కొడుకు లిద్దరికి యిద్దరేసి ఆడపిల్లలు పుట్టిన తరువాత ఆపరేషన్ చేయించుకున్నారు. మూడో కొడుకు శ్రీధర్‌కి లత తరువాత పుట్టిన బాబుని చూసి మురిసిపోయింది. యింటి పేరు లేకుండా యింతటితో అంతమై పోతుందని తను పడిన ఆరాటానికి భయానికి భగవంతుడు కరుణించి యింటికి దీపంలా కంటికి వెలుగులా ప్రసాదించాడని దీపక్ అని పేరుపెట్టుకున్నారు. మూడు కుటుంబాల మధ్య ప్రేమతో, అనురాగంతో పెరగసాగాడు. ముఖ్యంగా శాంతమ్మ దీపక్ పుట్టిన తరువాత చిన్నకొడుకు శ్రీధర్ దగ్గరే ఉండిపోయింది మనవడి ఆలనా పాలనా చూస్తూ. ఎప్పుడైనా పెద్ద కొడుకుల దగ్గరకి వెళ్ళినా సాయంత్రానికల్లా వస్తుంది. అందరి అతి గారాబంతో పెరిగి మొండిగా తయారౌతాడని కమల భయపడేది. అందుకు భిన్నంగా అతి చురుకుగా ఉంటూ చదువులో కూడ ఫస్టున ఉండేవాడు. వయసుకి మించిన తెలివి తేటలు ఉన్నాయి దీపక్‌కి.

రాత్రి భోజనాల సమయంలో దీపక్ "డాడీ! రేపు ఆదివారంకదూ. బీచ్‌కి వెళ్ళాలి గుర్తుందా!" అన్నాడు. శ్రీధర్ నవ్వుతూ "నేను మర్చిపోయినా నువ్వు వూరుకోవుకదా" అన్నాడు. అంతలోనే ఏదో గుర్తు తెచ్చుకున్నట్లు "డాడీ! మరే మంచినీళ్ళు ఎక్కువ త్రాగాలట. అలా చేస్తే మనం తిన్న ఆహారం బాగా జీర్ణం అయి బలం వస్తుందని మా టీచర్ చెప్పారు ఈ రోజు" మీరూ తెలుసుకోండి అన్నట్లు ఉంది ఆ చెప్పే తీరులో. వెంటనే లత "మీ టీచర్ చెప్పకపోయినా నీకు సీసా ప్రక్కన ఉండాలికదా" ఉడికిస్తున్నట్లు అంది

బీచ్ అంతా సందడిగా ఉంది. ఎటు చూచినా జనమే రంగు రంగుల బట్టలతో వివిధ రకాల ఫేషన్‌లతో హడావిడిగా ఉంది. పెద్దలు తమ వయస్సు మర్చిపోయి పిల్లలతో సమానంగా అలలతో ఆడుకుంటూ చుట్టూ పరిసరాలు మర్చిపోయి సంతోషంతో అరుస్తున్నారు. దీపక్ అక్క చెయ్యి పట్టుకొని నీళ్ళల్లో నిలబడ్డాడు. ఒక్కొక్కసారి పెద్ద కెరటాలు విసురుగా వచ్చి కాళ్ళను తడిపి ఒడ్డుకు చేరేవి. అలాంటప్పుడు కాళ్ళక్రింద యిసుకంతా కదిలి వింత అనుభూతి కలిగేది. ఈసారి పెద్ద కెరటం రావటంతో వాళ్ళిద్దరికి మోకాళ్ళపైవరకు నీళ్ళు వచ్చాయి. నిలదొక్కుకోలేక త్రుళ్ళిపడ్డాడు దీపక్. లత తేరుకొని దీపక్‌ని లేపటానికి వంగింది. అప్పటికే శ్రీధర్, కమల, శాంతమ్మగారు పరుగున వెళ్ళి దీపక్‌ని పైకెత్తారు. కొంచెం దూరంలో ఉన్నవాళ్ళు పిల్లవాడికి ఏమీ ప్రమాదం లేనందుకు సంతోషించి పిల్లలని ఒకకంట కనిపెట్టి ఉండాలని జాగ్రత్తలు చెప్పారు. దీపక్ సముద్రం వేపు చూస్తూ "మామ్మా! ఈ నీళ్ళు ఎంత ఉప్పగా ఉన్నాయో. అసలు బాగాలేవు" అన్నాడు ముఖం అదోలాపెట్టి. శాంతమ్మగారు మనవడి తల నిమురుతూ ఉండి పోయింది. వచ్చేటప్పుడు గుడికి వెళ్ళి అష్టోత్తరం చేయించింది ఆవిడ, ఆపద గడిచినందుకు.

*   *   *

ఆరోజు ప్రోగ్రెస్ రిపోర్టు యిచ్చారు లత, దీపక్ తండ్రి రాపటంతోటే చేతికి యిచ్చారు. దీపక్‌కి ఫస్టురాంక్ వచ్చినందుకు మెచ్చుకున్నారు. లతకు ఫోర్తు రాంక్ వచ్చింది. ఈసారి యింతకంటె మంచిరాంక్ రావాలి అని ధైర్యం చెప్పారు కూతురికి. 'డాడీ! తమ్ముడు సెకెండ్ స్టాండర్డ్ కదా వాళ్ళకి మాకంటె తక్కువ పుస్తకాలు. మా ఫిఫ్త్ వాళ్ళకి బోలెడు ఉంటాయి " అంది లత. దీపక్ ఫస్టురాంక్ రావటం గొప్పకాదన్నట్లు ఉంది ఆ చెప్పే తీరు

వెంటనే దీపక్ "మాకూ ఉన్నాయి తెలుసా, హోంవర్కు కూడ ఎక్కువ ఉంటుంది" కోపంగా అసహనంగా అన్నాడు. కమల నవ్వుతూ "ప్రతీక్లాస్‌కి సరిపడా పుస్తకాలు ఉంటాయి. మీరు శ్రద్ధగా చదవాలి. ఎప్పుడూ మీరిద్దరూ మంచి రాంక్స్ తెచ్చుకోవాలి తెలిసిందా. వెళ్ళి ఆడుకోండి" అని వాళ్ళని అక్కడినుండి పంపివేసింది.

*   *   *

ప్రతిరోజు ఆరుగంటలకల్లా లేచి కాసేపు చదువుకుంటారు లత, దీపక్. అందుకు భిన్నంగా లత ఒక్కతే కూర్చుని ఉంది హాలులో. అటుగా వచ్చిన శాంతమ్మ దీపక్ చదవకుండా ఏం చేస్తున్నాడని అడిగింది లతని. తను లేపితే లేవకుండా ముసుగుతన్ని పడుకున్నాడని చెప్పింది. ఎందుచేత లేవలేదో అని దీపక్ దగ్గరకెళ్ళి మంచంమీద కూర్చుని మెల్లిగా "దీపూ, లేమ్మా. బాగా తెల్లవారి పోయింది. ముఖం కడుక్కొ పాలుత్రాగుదువు కాని" అంది. రెండు మూడుసార్లు పిలిచినా 'ఊ' అన్నాడే కాని లేచే ప్రయత్నం చెయ్యలేదు. పోనీలే కాస్సేపు పడుకోనీ అని ఆవిడ వెళ్ళిపోయారు. ఏడుంపావు అయినా దీపక్ లేవలేదు. దీపక్ రోజూలా యిల్లంతా తిరుగుతూ తనపనులు చేసుకోకుండా గదిలో [illegible] కమలకూడ ఆదుర్దాగా దీపక్‌ని లేపటానికి ప్రయత్నించింది. కళ్ళు తెరిచి చూచి మళ్ళీ కళ్ళు మూసుకున్నాడు. నుదురు, చేతులు పట్టుకొని చూచింది. మామూలుగానే ఉంది. శ్రీధర్ కూడ వచ్చి చూచాడు. ఒంట్లో ఎలా ఉంది అని అడిగితే బాగానే ఉందని నిద్రపోతానని చెప్పాడు. కుటిసాకులతో స్కూలు మానేసే రకంకాదు. స్కూలు అన్నా, చదువన్నా శ్రద్ధ ఎక్కువ. ఈమధ్య పరీక్షలని ఎక్కువసేపు చదివాడు. నిద్ర సరిపోలేదేమో. ఈరోజు స్కూలుకి వెళ్ళకపోతే [illegible] చెయ్యవద్దని. తనిష్టమైనంతసేపు పడుకొని రెస్టు తీసుకోనివ్వమని చెప్పాడు భార్యకి. ఆరోజు లత ఒక్కతే స్కూలుకి వెళ్ళింది.

"దీపూ లేమ్మా, ముఖం కడుక్కొని పాలు త్రాగుదువు. పది గంటలైంది. దీపూ బంగారు కొంత చెప్పిన మాట వినడు" కమల మనస్సు అదోలా ఉంది.

నిదానంగా లేచి [illegible]పెట్టింది. ముఖం కడిగించి పాలగ్లాస్ యిచ్చింది. చేతికి నాలుగయిదు గుక్కలు

తాగి ప్రక్కనపెట్టాడు. కమల బుజ్జగిస్తున్నట్టు 'తాగు నాన్నా. ఆకలివేస్తుంది.' అంది.

"మమ్మీ, బాగా చలిగాఉంది' అన్నాడు దీపక్ కొంచెం వణుకుతూ. ఎందుకైనా మంచిదని థర్మామీటర్ తీసుకొచ్చి జ్వరం చూసింది నార్మల్‌గా ఉంది జలుబు చేసిందేమో. ఆ లక్షణాలు ఏమీ కనిపించడంలేదు. 'దీపూ, పోనీ నాలుగు బిస్కట్స్ తిను లేకపోతే మరీ నీరసంగా ఉంటుంది," బిస్కట్లు పళ్లెంలో పెట్టి యిచ్చింది అయిష్టంగానే రెండు తిని తక్కినవి వదిలేశాడు యిక చేసేదిలేక దీపూని పడుకోబెట్టి బ్లాంకెట్ తెచ్చి సరిగా కప్పింది శాంతమ్మ కూడ మధ్యలో రెండు సార్లు వచ్చిచూసి దీపక్ కళ్ళుమూసుకొని పడుకోవటంతో వెళ్ళిపోయింది.

ఒంటిగంటకు కమల వెళ్ళి దీపక్‌ని లేవదీసి డైనింగ్ టేబిల్ దగ్గఱకు తీసుకువచ్చి భోజనం వడ్డించింది అది కూడ అంతంత మాత్రంగానే తిన్నాడు గ్లాస్‌తో మంచినీళ్ళు యిచ్చింది ఒకసారి దానివేపు చూసి కళ్ళు మూసుకొని వద్దన్నాడు.

"దీపూ! మంచినీళ్ళు తాగమ్మా" మళ్ళీ గుర్తుచేసింది కమల. 'ఊహూ... . వద్దు" తల తిప్పాడు చేసేది లేక టవల్‌తో మూతి చేతులు తుడిచింది "దీపూ! కారమ్స్ ఆడుదామా!" కొడుకుని ఉత్సాహపరిచేందుకు అడిగింది "వద్దుమమ్మీ! చలి వేస్తుంది" నెమ్మదిగా అన్నాడు అక్కడే ఉన్న శాంతమ్మ కూడ ఆశ్చర్యంగా చూసింది దీపక్‌వేపు చలివేసేంత వాతావరణం కాదు అదీకాక చలిగా ఉన్నప్పుడు కూడ ఫాన్ వేసుకొని పడుకుంటారు యింట్లో అందరూ. మరి యిదేవిటి దీపుయిలా అంటున్నాడు అత్తా కోడళ్ళు ఒకరి మొహంలోకి ఒకరు చూసుకున్నారు "కమలా! సాయంత్రం అబ్బాయి రావటంతోటే దీపూని డాక్టర్ గారి దగ్గరకు తీసుకెళ్ళండి ఒకసారి చూపిస్తే బాగుంటుంది" కోడలితో అంది శాంతమ్మ.

'అలాగే' అన్నట్లు తలూపింది కమల. శాంతమ్మ మనవడ్ని తీసుకొని పిల్లల గదిలోకి వెళ్ళింది దీపక్ మంచంమీద పడుకున్నాడు మామ్మా! లైటు ఆర్పేయి" అన్నాడు కళ్ళు చికిలిస్తూ ఆవిడ ఆశ్చర్యంగా లైటు వేపు చూసింది లైట్లు ఎక్కడ వెలుగుతున్నాయా అని కిటికీగుండా బాగా వెలుతురు లోపలికి పడుతున్నందువల్ల అలా అంటున్నాడని లేచి కిటికీలకు ఉన్న కర్టన్లు దించింది. గదిలో వెలుగు నీడలు దోబూచులాడుకుంటున్నట్లు ఉంది

* * *

గోడగడియారం నాలుగు గంటలు అయినట్లు తన ఉనికిని తెలియచేస్తూ శబ్దం చేసింది దీపక్‌కి సేమ్యా ఉప్మా యిష్టమని చేయించింది కమల పళ్లెంలో ఉప్మాతో మంచినీళ్ల జగ్‌తో దీపక్ దగ్గరకి వచ్చి "దీపూ! టిఫిన్ తినమ్మా మధ్యాహ్నం సరిగా భోజనం చేయలేదు " ఆప్యాయంగా దగ్గఱ కూర్చుని మెల్లగా తినిపించింది కమల "మమ్మీ! దాహంగా ఉంది నీళ్ళు కావాలి." దీపక్ కంఠం మామూలుగా లేదు నూతిలోనుండి వచ్చినట్లుగా ఉన్నాయి మాటలు కమల గ్లాసులోకి వొంపి చేతికి యివ్వబోయింది గ్లాసు మూతి దగ్గఱకు తీసుకోబోయిన వాడల్లా విసురుగా అవతలకి తోసేశాడు ఆ విసురుకి దూరంగా వెళ్ళి పెద్ద శబ్దంచేస్తూ క్రింద పడింది. ఏం జరిగిందో తెలుసుకొనే లోపలే సగం కమల చీరమీదా మిగతావి గచ్చుమీదా పడ్డాయి

దీపూ! ఏమ్మా, ఏమైంది ఎందుకలా చేశావు కొడుకు తలమీద చేయివేసి నిమిరింది అయోమయంగా ఆ ప్రశ్నలకి సమాధానం చెప్పకుండా తల్లిని రెండు చేతులతో చుట్టివేశాడు సన్నగా వణుకుతున్నాడు కమలకు ఏం చెయ్యాలో తోచక కొడుకు వెన్ను తట్టింది మెల్లిగా భయపడవద్దన్నట్టుగా

"మమ్మీ! భయం వేస్తున్నది' తల్లిని మరింత గట్టిగా పట్టుకున్నాడు గదిలో వచ్చిన శబ్దానికి శాంతమ్మ, పనిమనిషి మైసమ్మ అక్కడికి వచ్చారు ఆతృతగా అత్తగార్ని చూచిన కమల' దీపూ ఎందుకో భయపడుతున్నాడత్తయ్యా" అంది శాంతమ్మ దీపక్ మంచంమీద కూర్చుని మనవడ్ని మెల్లగా దగ్గఱకు తీసుకొని తన వొడిలో పడుకోబెట్టుకొంది

ఆవిడకి ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు మైసమ్మకు కూడ ఏదోలాగ ఉంది ఒక్క నిముషం కూడ ఊరుకోకుండా అల్లరిగా సరదాగా గెంతుతూ గుమ్మటంలా యిల్లంతా తిరుగుతూ సందడిగా ఉండే బాబు అలా మన్నుతిన్న పాములా ఉండేటప్పటికి మనసంతా చేదుతిన్నట్లు అయింది. శాంతమ్మ వేపుచూచి "అమ్మగారూ! బాబు ఏదైనా చూసి జడుసుకున్నాడేమో. లేక ఏదైనా గాలి

సోకిందేమో. ఎందుకైనా మంచిది సాయంత్రం ఎర్రనీళ్ళు దిగతుడిచివేద్దాము. మా వీధిలో మస్తాన్ సాయబు దగ్గఱ తాయెత్తు తెస్తాను. కద్తామమ్మా" ఏమంటారోనని ఆదుర్దాగా చూచింది కోడలివేపు చూచి "అమ్మాయ్, మైసమ్మ చెప్పినట్టు కూడ చేద్దాం అందువల్ల నష్టం ఏమీలేదుగా ఎలాగు డాక్టర్‌గారి దగ్గరఱకు తీసుకువెళ్దామనుకున్నాము కదా!" సాలోచనగా అంది. కమల మవునంగా కళ్ళతో నే తన అంగీకారం తెలిపింది.

* * *

సాయంత్రం శ్రీధర్‌వెంట లత కూడ వచ్చింది యింటికి ఫోన్‌ద్వారా సంగతి విన్న శ్రీధర్ రావటం తోటే దీపక్ దగ్గఱకు వెళ్ళి పలకరించాడు. తండ్రిని చూచి మామూలుగా నవ్వాడు. లత బట్టలు మార్చుకొని టిఫిన్ తిన్న తరువాత తమ్ముడు దగ్గఱ కూర్చుంది రోజూలా హుషారుగా మాట్లాడక పోవటం బంతాటకి రాకపోవటం ఏదో వెలితిగా అన్పించింది మామ్మా! దీపూకి జ్వరం వచ్చిందా" సందేహం తీర్చుకోవటానికి అడిగింది." లేదే లతా, జ్వరం లేదు పాడూలేదు. జడుసుకున్నాడో ఏమో, ప్రొద్దుటి నుండి మగతగా పడుకున్నాడు' శాంతమ్మ దిగులుగా అంది. లత మాట్లాడకుండా హాలువేపు వెళ్ళింది. శ్రీధర్, కమల కొడుకును తీసుకొని కారులో వెళ్లారు డాక్టర్ దగ్గఱకి డాక్టర్ విశ్వనాథం ఫామిలీ డాక్టరేగాక శ్రీధర్‌కి చిన్నప్పటినుండి మంచిఫ్రెండ్ కూడ సాయంత్రం వేళల్లో క్లినిక్‌లో బిజీగా ఉంటాడని దీపక్‌ని అక్కడికే తీసుకెళ్లారు. లేకపోతే ఫోన్‌చేస్తే యింటికి వచ్చేవాడే. డాక్టర్ విశ్వనాథం నిదానంగా పరీక్ష చేశాడు దీపక్‌ని ఏలోపం కనిపించలేదు. పైన ఫాన్ తిరుగుతున్నా విపరీతంగా చెమటలు పడుతున్నాయి దీపక్‌కి మధ్య మధ్యలో, అంతకు మినహా మరేమీలేదు. ప్రొద్దుటనుండి సరిగా భోంచెయ్యక పోవటంచేత నీరసం ఎక్కువౌతుందని ఒక ఇంజక్షన్ చేశాడు.

తనకు కలిగిన అనుమానం శ్రీధర్‌కు చెప్పటమా మానటమా అని క్షణంసేపు ఆలోచించాడు. అది కేవలం అనుమానం కావచ్చు. ఎంత స్నేహితు డయినా తన వృత్తి ధర్మాన్ననుసరించి కొన్ని విషయాలు చెప్పకూడదు. ఎంత ఆత్మీయులకైనా కొన్నిసార్లు మేలుకంటె కీడు జరగవచ్చు శ్రీధర్‌తో "బాబుకు ఏమీ పర్వాలేదు. తనకిష్టం లేకుండా ఏపని చెయ్యవద్దు నేను పదిగంటలకు యింటికి వెళ్లే ముందు ఒకసారి వచ్చి చూస్తాను కంగారు పడకండి" అని ధైర్యం చెప్పి దీపక్‌తో "దీపూ, ఈ రోజుకి చదువుపక్కన పెట్టెయ్యి. రెస్టు తీసుకో. సరేనా!" అన్నాడు నవ్వుతూ. "అంకుల్, నేను క్లాసులో ఫస్టున పాసయ్యాను నా రాంక్ ఫస్టు" ఎంతో ఉత్సాహంగా చెప్పాలని ప్రయత్నించినా ముఖంలో అలసట కొట్టవచ్చినట్లు కన్పించింది "వెరీగుడ్' నవ్వుతూ దీపక్ బుగ్గ సాగదీసాడు.

* * *

డా విశ్వనాథం శ్రీధర్ యింటికి వచ్చేటప్పటికి అందరూ దీపక్ దగ్గర కూర్చొని ఉన్నారు దీపక్ స్కూలు సంగతులు చెప్పుతున్నాడు గదిలో లైటు

"దాహం! దాహం!"

మాత్రం లేదు. హాలులో ఉన్న లైట్ల వెలుతురు కొంచెంగా పడుతున్నది ఆ గదిలో "దీపూ! ఎలా ఉన్నావు. భోజనం చేశావా" అడిగాడు "లేదంకుల్, ఆకలిలేదు బిస్కట్లు తిన్నాను" అన్నాడు. ఆ మాటల్లో ఏదో కంగారు ఉంది ఒకసారి దీపక్ ముఖంలోకి చూచాడు "పాలు త్రాగావా" అన్నాడు. "కొంచెం త్రాగాడండి" కమల సమాధానం చెప్పింది. "దీపూ, యింకేమైనా తినాలని ఉందా'' పరిశీలనగా చూస్తూ అన్నాడు... "వద్దంకుల్, చాలా దాహంగా ఉంది. "మెల్లిగా అన్నాడు కమల ఏదో గుర్తుకు వచ్చినట్లు "డాక్టర్, రోజుకి నాలుగు సీసాలైనా నీళ్ళు త్రాగుతాడు. అలాంటిది యివేళ పట్టుమని సగంసీసా కూడా తాగలేదు" అంది

"గాజుగ్లాసుతో నీళ్ళు తీసుకురండి" అన్నాడు డా. విశ్వనాథం. కమలవెళ్ళి పట్టుకొచ్చింది "దీపూ, త్రాగమ్మా" అన్నాడు గ్లాసు చేతితో పట్టుకొని దీపక్ దగ్గరగా తెచ్చి. త్రాగటానికి ముందుకు పెట్టిన మొహాన్ని ఒక్కసారి గందరగోళంగా, భయంగా పెట్టి "వద్దు. . వద్దు అక్కర్లేదు" అని గట్టిగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు. ఆ వింత ప్రవర్తనకి అందరూ భయంగా చూడసాగారు. గ్లాస్ టేబిల్‌మీద పెట్టి దీపక్ వీపు మెల్లగా నిమరసాగాడు భయం లేదన్నట్టు డా. విశ్వనాథం.

డా. విశ్వనాథం ఒకసారి శ్రీధర్ వైపు చూచాడు పరిస్థితి ఎలా ఎదుర్కొని మాట్లాడాలా అని ఆలోచించాడు ఒక్క క్షణం

"శ్రీధర్, బాబుని జనరల్ హాస్పటల్‌కి తీసుకెళ్దాం అక్కడ ట్రీట్ చేయిద్దాం." అంతకంటే ఏం మాట్లాడాలో వివరంగా ఎలా చెప్పాలో తోచలేదు విశ్వనాథంకి.

"విశ్వా, యింటి దగ్గర ట్రీట్‌మెంట్ చేయటానికి వీలులేదా. లేక వేరే స్పెషలిస్టుకి చూపించాలను కుంటున్నావా అసలు జబ్బు ఏమిటి?" శ్రీధర్ అనుమానంగా అడిగాడు. విశ్వనాథం మెల్లగా నవ్వాడు. ఆ నవ్వులో వైరాగ్యం ఉంది అసహాయత ఉంది స్నేహితుని ప్రశ్నలకు జవాబు చెప్పలేని వేదన ఉంది నిజాన్ని నిర్భయంగా చెప్పలేని పిరికితనానికి ప్రతీకలా ఉందా నవ్వు. "విశ్వా, మాట్లాడవేంటి బాబూ, దీపూకి ప్రమాదమా చెప్పునాయనా" శాంతమ్మగారి కంఠంలోని బరువుకి మాట్లాడక తప్పిందికాదు.

'ఫర్వాలేదమ్మా, ఇది కొంచెం అంటువ్యాధి లాంటిది లత కూడ చిన్న పిల్ల కదా. ఎందుకైనా మంచిది దూరంగా ఉంటే రెండు రోజులు హాస్పటల్‌లో ఉంచి మందులు యిప్పిస్తాము" ధైర్యం చెప్తున్నట్లు అన్నాడు.

"యిప్పుడే వెళ్దామా" ఆందోళనగా అన్నది ఆమె.

"ఎప్పుడైనా ఒకటే గదమ్మా" తప్పదన్నట్లుగా ఉంది ఆ జవాబు.

"శ్రీధర్, బాబుకి కావలసిన సామాన్లు ఒక ప్లాస్టిక్ బుట్టలో సర్దమను" అన్నాడు. కమల పనిమనిషి సాయంతో సర్దసాగింది ఆమె మనసంతా ఆందోళనగా ఉంది తనని హాస్పటల్‌కి తీసుకు వెళుతున్నారని దీపక్‌కి అర్థమయింది. 'అంకుల్, అక్కడ పె ద్ద ఇంజక్షన్ యిస్తారా అవంటే నాకు భయం, మీకు తెల్సుగా' జాలిగా అన్నాడు "మనం వెళ్ళింది మొదలు మళ్ళీ నిన్ను అక్కడి నుండి తీసుకొచ్చేవరకు నీతో నే ఉంటాను. అయినా రెండు, మూడు రోజులకంటే ఎక్కువ అక్కడ ఉండము అమ్మ, నాన్న కూడ అక్కడ ఉంటారు అక్కడ అందరూ నాకు తెల్సినవాళ్లే పరీక్షలు చేయించుకొని వచ్చేద్దాము" అభయమిస్తున్నట్లుగా అంటున్న విశ్వనాథం కంఠం చిన్నగా వణికింది గబగబా హాలులోకివచ్చి యింటికి ఫోనుచేసి తాను యింటికి రావటంలేదని తనగురించి చూడవద్దని భార్యకి చెప్పి అక్కడే ఉన్న సోఫాలో కూర్చున్నాడు. దీపక్‌ని ఎత్తుకొని శ్రీధర్, సరంజామాతో వస్తున్న మైసమ్మ వెనుకగా కమల వచ్చారు హాలులోకి.

విశ్వనాథం వాళ్ళను చూచి "శ్రీధర్! నువ్వు, కమల వస్తే చాలు అమ్మకు, లతకు సాయంగా మైసమ్మను, తోటమాలి రాజయ్యను ఉంచు యింటిదగ్గఱ కావాలంటే ప్రొద్దుట అమ్మవస్తుంది అక్కడకు" అని తన కారుపార్కు చేసిన దగ్గఱకు వెళ్ళి తలుపుతీసి స్టీరింగ్ దగ్గర కూర్చున్నాడు. కమల శ్రీధర్‌బాబుని తీసుకొని వెనుక సీట్లో కూర్చున్నారు. వెళుతున్నకారువేపు చూస్తూ కళ్ళు మూసుకొని తన యిష్టదైవాన్ని తలుచుకొంది శాంతమ్మ. మైసమ్మ కూడ అప్రయత్నంగా చేతులు జోడించింది బాబు క్షేమంగా యింటికి రావాలని

రాత్రి పదకొండు గంటలప్పుడు ఎమర్జెన్సీ గది ముందు ఆగినకారుని చూసి డ్యూటీలో ఉన్న నర్సు ఎవరా అనిచూసింది. ఏదో ఆలోచిస్తున్న శ్రీధర్

చరిత్ర పుటల్లో.....

నెలవంక ఊలు తివాసీలపై
నర్తించిన మొగలాయి వైభవం
శిదిలమైన కోట గోడల మాటున
జిజియా పన్ను ప్రతిమటన
కేకలు ప్రతిధ్వనిస్తున్నాయి!
నల్లవాడు
తెల్లవాడ్ని తరిమికొట్టిన బాటలో
తెల్లవాడికి నల్లవాడు
తన ఉప్పుపైతను గట్టిన
పన్ను ముద్రలు పడివున్నాయి!
నల్లవాడు నల్లవాడ్ని
పాలిస్తున్న నేడు
పన్నుగట్టి రహదారిపై
పాదం మోపమంటున్నాడు
రేపటి చరిత్ర పుటల్లో
పన్నుల విధింపు ఫలితం
ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తుంది!

–అడిగోపుల వెంకటరత్నమ్

కూడ అప్రయత్నంగా చుట్టూ చూశాడు. అది జనరల్ హాస్పటల్ వాతావరణంలాలేదు. ఏదో నిశ్శబ్దం. అక్కడక్కడా లైట్లు. విసిరేసినట్లున్న దూరదూరంగా ఉన్న వార్డులు జత్తు విరబోసుకొని తలలు ఊపుతున్నట్లు అనుభూతి కలిగించే పెద్ద చెట్లు ఆ మసక చీకట్లో భయం కలిగించాయి ముగ్గురూ బాబుతో కారుదిగి డ్యూటీ నర్సు దగ్గరకు వెళ్లారు. విశ్వనాథాన్ని చూచి గుర్తుపట్టి నర్సు విష్ చేసింది వాళ్ళను కూర్చోమని డ్యూటి డాక్టర్‌కు కబురు చేసింది.

డ్యూటి డాక్టరువచ్చి విశ్వనాథాన్ని పలకరించి, బాబుని పరీక్షించి కొంత సమాచారాం విశ్వనాథం ద్వారా తెలుసుకొని ఎందుకైనా మంచిదని హాస్పటల్ సూపర్నెంటు యింటికి ఫోన్ చేసి అన్ని వివరంగా చెప్పాడు డా విశ్వనాథం పేరున్న డాక్టరు కావటం ఒకటి, శ్రీధర్‌కి పేరు ప్రఖ్యాతులు. ఆ వూళ్లో బాగా పలుకుబడి ఉండటం వేరొక కారణంచేత సూపర్నెంటుకు ఫోన్ చేయటం జరిగింది పావు గంటకల్లా సూపర్నెంటు హాస్పటల్‌కి వచ్చాడు తన గదిలో విశ్వనాథంతో వేదినిముషాలు మాట్లాడాడు తరువాత బాబుని పరీక్షచేసి అడ్మిట్ చెయ్యమని చెప్పాడు డ్యూటీ డాక్టర్‌కి దీపక్ ఆందోళన, భయం, కంగారు తగ్గటానికి ఇంజక్షన్ చెయ్యమన్నాడు బాబు నిద్రపోతాడని డిస్టర్బ్ చేయవద్దని, ప్రొద్దుటే వచ్చి చూస్తానని చెప్పి వెళ్లిపోయాడు

యింజక్షన్ యిచ్చిన పదిహేను నిముషాలకల్లా నిద్రలోకి జారిపోయాడు. తెల్లవారేలోగా నాలుగైదు సార్లు డాక్టరు, నర్సులువచ్చి చూసి పోయారు

"మమ్మీ.... దాహం .. దాహంగా ఉంది" తెల తెలవారుతుండగా మెల్లగా కళ్లు విప్పి అన్నాడు దీపక్ "ముందు పళ్ళుతోముకో. తరువాత తాగుదువు" అని కమల మెల్లగా బ్రష్ చేయించి నీళ్ళ జగ్ తీసుకొని నోట్లో నీళ్ళు పోసింది పుక్కిలింతకు. దీపక్ ఉక్కిరి బిక్కిరి అయి ఆయాస పడిపోయాడు అతి కష్టంమీద రెండుసార్లు పుక్కిలించాడు కళ్లు గట్టిగా మూసుకొని వణికి పోతూ తల్లిని గట్టిగా పట్టుకొని "నాకు భయంగా ఉంది మమ్మీ, దాహం వేస్తుంది. మంచినీళ్లు కావాలి స్కూలుకు వెళ్లాలి టైమ్ అవుతూంది దాహంగా ఉంది. మమ్మీ అక్కను కోప్పడవద్దు నాకూ . మంచినీళ్లు తాగుతాను "

ఒకదానికి ఒకటి సంబంధం లేకుండా ఏమిటో తొందరగా మాట్లాడుతున్నాడు

శ్రీధర్‌లేచి మంచినీళ్ళ గ్లాసు యిస్తూ "దీపూ, యివిగో- త్రాగు నీకు ఎందుకు భయంగా ఉంది. చెప్పకపోతే మాకు ఎలా తెలుస్తుంది" లాలనగా అడిగాడు నీళ్లు చూస్తూనే వెర్రెత్తిన వాడిలా తలవిదిలిస్తూ పెద్దగొంతుతో "వద్దు.. వద్దు వద్దు" అన్నాడు. కమలకు నోట మాట రాలేదు భయంతో

* * * * *

సూపర్నెంటు గదిలో నుండి నిద్రలో నుండి అప్పుడే లేచి నడిచి వస్తున్నట్లు వచ్చాడు శ్రీధర్. కళ్లు ఎర్రగా మంకెన పువ్వుల్లాగ ఉన్నాయి. ముఖంలో ఎన్నో లంఖణాలు చేసిన నీరసం ఉంది. బలవంతంగా దుఃఖాన్ని అదిమిపట్టినట్లు ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసాలు ఎగిరెగిరి పడుతున్నాయి. ఎదురుగా ఉన్న హాలులో కూర్చున్న విశ్వనాథం వస్తున్న శ్రీధర్‌ని చూసి మవునంగా దగ్గఱకు వచ్చి చుట్టూ చేయివేసి దగ్గరకు తీసుకున్నాడు. అంతవరకూ అదుపులో పెట్టుకున్న బాధని ఒక్కసారిగా స్నేహితుని చేతుల్లో ముఖం దాచుకొని కుమిలి పోయాడు. విశ్వనాథానికి కూడా అదే మంచిదనిపించింది ఆ సమయంలో, హఠాత్తుగా "విశ్వా, ఈ సంగతి నీకు ముందే తెలుసుగదూ. దీపూ నలభై ఎనిమిది గంటల్లోపల మనల్ని విడిచి వేరే లోకానికి వెళ్లిపోతాడా. ఇది . ఇది నిజమేనా! నో.. నో అలా జరగటానికి వీల్లేదు. ఎంత డబ్బైనాసరే ఎన్ని లక్షలు ఖర్చు అయినా సరే దీపూ బ్రతకాలి ఫారెన్ నుండి విమానంలో మందులు తెప్పిస్తాను. లేకపోతే దీపూని ఫారెన్ తీసుకెళ్లి ట్రీట్‌మెంట్ యిప్పిద్దాం ఈ రోజే. కాని. దీపూ బ్రతకాలి. విశ్వ చెప్పు. నీ మవునం నాకు పిచ్చెక్కిస్తున్నది విశ్వా మాట్లాడు " స్నేహితుడ్ని కుదిపేస్తూ అన్నాడు. భర్తకు ఏదో చెప్పటానికి అక్కడికి వచ్చిన కమల ఆ మాటలు విన్నది. పరిసరాలను కూడ మరిచిపోయి ఏమండీ! .. దీపూ నాదీపూ, బాబు మీరు అంటున్న మాటలు అబద్ధం మీరూ " భర్త

మహిళలకు లభిస్తున్న
ఒక ప్రత్యేక కానుక!

9 బిందిలు ఉచితము!
ప్రతి 250 గ్రాం. 7 స్టార్ సేమియా
ప్యాక్ కొన్నప్పుడు!

9 ముచ్చటైన బిందీలు ఏ ఖర్చూ లేకుండా లభిస్తాయి ప్రతి 7-స్టార్ సేమియా ప్యాక్ కొన్నప్పుడు! అందుకే నేడే ఒక ప్యాక్‌ను కొనండి. మీ కుటుంబంలో ఎవరెవరికి ఇష్టమైన వంట వారికి వండి విందుచేయండి. పాయసం, ఉప్మా, ఇడ్లీ, వడ, పలావు.... ఇంతేగాకుండ ఇంకా ఎన్నెన్నో 7-స్టార్ సేమియాతో వండేందుకు సాధ్యమయ్యేవే.

త్వర పడండి! ఈ అవకాశము స్టాకున్నంతవరకే.
ఎన్నిక అయిన పట్టణాలలో మాత్రమే లభిస్తుంది.
7-స్టార్ సేమియా ఈ సదుపాయము లేకుండగూడ లభిస్తున్నది.

7 స్టార్ సేమియా

CLARION/SS/8713/TEL

ఇ·వేమన·పద్యాలు

హింసలన్ని మాని హితుడయి జనుడు సం
సారి యయిన ముక్తి చేరవచ్చు
హింసలెన్నొ చేసి హితుడౌట యెట్లులో
విశ్వదాభిరామ వినురవేమ.

చేతుల్లో ఒరిగిపోయి అసలైన మాట్లాడలేక పోయింది. శ్రీధర్ ముందుగా తేరుకొని విశ్వనాథం సాయంతో అక్కడ ఉన్న బెంచిపై కమలను పడుకో బెట్టి డాక్టర్‌ను పిలవటానికి వెళ్లాడు

* * * * * *

ఫోన్లు అందుకున్న శ్రీధర్ అన్నయ్యలు, వదినలు, పిల్లలు, స్నేహితులు, బంధువులు, పరిచయస్తులు యింకా ఎందరో వచ్చారు హాస్పటల్‌కి ఎవరు ఎంత చెప్పినా కమల కొడుకు దగ్గర నుండి కదల్లేదు. శాంతమ్మకు బాబుని

"దాహం! దాహం!"

ఒకసారి చూపించి యింటికి తీసుకెళ్లారు ఆవిడ పరిస్థితిని అదుపులో ఉంచేందుకు అవసరమై నప్పుడల్లా నిద్రయింజక్షన్ యిస్తున్నారు. దీపూ పరిస్థితి గంటగంటకూ దిగజారసాగింది కుక్క కాటువల్ల ఆ జబ్బు వస్తుందని, విపరీతమైన దాహంతో అరుస్తూ అంగలారుస్తారని తీరా నీళ్లు కళ్ల దగ్గరకు వచ్చేసరికి భయంతో అరిచి వాటిని దరిదాపులకు రానివ్వరని డాక్టర్లు చెప్పారు. అది ప్రమాదకరమైన జబ్బని, రోగి ఉమ్ము, ఆరోగ్యమైన వారికి చిన్నగాయమైనా ఆ ఉమ్ము దానిమీద పడితే ఆ రాబిస్" అనే వ్యాధి వస్తుందని చెప్పారు వారం రోజుల క్రిందట బంతిఆట ఆడుతూ గేటు బైటికి వెళ్లిన బంతిని తెచ్చుకోటానికి వెళ్లిన దీపక్‌ని ఆ వీధిలో తిరిగే కుక్క కాలిమీద గాటు వేసిందని లత ద్వారా తెలుసుకున్నారు యింట్లో చెప్తే ఏమన్నా అంటారని చెప్పలేదని చెప్పింది లత ఆ వ్యాధి వచ్చిన తరువాత ప్రాణాల్ని రక్షించేందుకు యింకా మందు కనిపెట్టలేదని, దానికి యింకా ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయని, ఎన్నో దేశాలు నిర్విరామంగా కృషి చేస్తున్నాయని డాక్టర్లు చెప్పారు విధి విచిత్రం ఏమంటే ఆ వ్యాధి వచ్చిన రోగి తన చావు తథ్యమని తనవాళ్ళని వదిలి మృత్యువు వెంట వెళ్లాలని తెల్సుకుంటాడు దీపూకి ఈ విషయం తెలుసుకొనే వయసు రాలేదు. అంతే తేడా.

* * * * *

"డాడీ .దాహం. దాహంగా ఉంది

"మమ్మీ– నాకు నీళ్లు కావాలి నా వాటర్‌బాటిల్ మర్చిపోయాను '

'మామ్మా నేను అల్లరి చెయ్యను నువ్వు పూజలో ఉన్నావుగా "

అలా పలవరిస్తూనే ఉన్నాడు దీపక్ దీపక్ మాటలు వింటుంటే అక్కడ ఉన్నవాళ్ల హృదయాలు ద్రవిస్తున్నాయి చుట్టూ బంధుజనం. ఊరిలోని ప్రముఖ డాక్టర్లు అనేకులు ఉన్నారు అక్కడ శ్రీధర్‌కున్న లక్షల ఆస్తి తనవిశైక వారసుడు వంశోద్ధారకుడు అయిన దీపక్ దాహాన్ని తీర్చలేక పోయాయి. కనీసం చెంచాడు నీళ్లు ఆ పిల్లవాడి గొంతులో పోలేక పోయాయి.

అక్సిజన్ ఎక్కిస్తున్నారు దీపక్ ఎడతెరపి లేకుండా రెండు నిముషాలు కూడ ఒకవైపు పడుకో లేకపోతున్నాడు. మంచంమీద ఎగిరెగిరి పడుతున్నాడు కమలను పట్టుకోటానికి శక్యం కావటంలేదు.

లతకు మాత్రం 'తమ్ముడు దాహం, దాహం అని ఏడుస్తూ అంతపెద్దగా అరుస్తుంటే అన్ని నీళ్లు ఉంచుకొని ఎందుకు త్రాగించరా అని అర్థం కావటంలేదు దీపక్‌లో శక్తి నశించి అగాధంలో నుంచి అంటున్నట్లుగా "దాహం... దాహం.. దాహం' అని పెదాలు కదులుతున్నాయి కొంచెం సేపటికి అదికూడ ఆగిపోయి దీపక్ శరీరం నిర్జీవంగా అయింది అక్కడే ఉన్న నర్సు తెల్లటి దుప్పటి కప్పింది దీపక్ మొహంమీద. అప్పటికే శ్రీధర్‌ని, కమలని తీసుకెళ్లి కారులో కూర్చోపెట్టారు

డాక్టర్ విశ్వనాథం మటుకు దీపక్‌కి యిచ్చిన మాట ప్రకారం చివరి వరకు దగ్గరే ఉండి దీపక్ నిర్జీవ శరీరాన్ని వాళ్ళ యింటికి తీసుకెళ్ళటానికి ఏర్పాట్లు చేస్తున్నాడు. హాస్పటల్‌లో ఉన్న నాలుగు కుక్కలు మాత్రం యివేవి మాకు పట్టదన్నట్లు క్షణం తీరిక లేనట్లు అటూ, యిటూ హడావుడిగా తిరుగుతున్నాయి. □